

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Syllabus Titulorum, Capitem Ac Quæstionum Libri V. Decretalium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

SYLLABUS TITULORUM, CAPITUM AC QUÆSTIONUM LIBRI V. DECRETALIUM.

TITULUS I. De Accusationibus, Inquisitionibus, Denunciationibus.

CAPUT I. De variis modis procedendi contra criminosos, & in specie de accusatione.

Quæst. 1. Quot modis causæ & actiones criminales deducantur in iudicium.

Quæst. 2. Delictum quodnam & quotupliciter notorium.

Quæst. 3. Quæ requirantur, ut Iudex non servato juris, seu processûs judicialis ordine contra crimina notoria procedat.

Quæst. 4. In quibus itaque in specie juris ordine non servato Iudex procedere possit ad dicta crimina notoria puniendâ.

Quæst. 5. Quodnam, & quotupliciter dicatur quis deprehensus in flagrante, & num contra eum procedi possit non servato juris ordine.

Quæst. 6. Accusatio qualiter desiniatur.

Quæst. 7. Quæ forma accusationis criminalis institueda.

Quæst. 8. Num accusationi præmittenda monitio, aut fraterna correctio.

Quæst. 9. Quinam criminaliter accusare possint.

Quæst. 10. Quinam accusare prohibeantur.

Quæst. 11. An plures simul eundem accusare possint.

Quæst. 12. Procuratores num accusare possint.

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

Quæst. 13. Qualiter inhabites ad accusandum repelli possint & debeant ab accusando, ut non valeat processus.

Quæst. 14. An & qui obligentur accusare criminaliter.

Quæst. 15. Num accusatione inchoatâ desistere ab ea possit accusator, & quas pœnas desistens incurrat.

Quæst. 16. Quinam accusari possint, aut nequeant.

Quæst. 17. Num accusatus absolutus, vel condemnatus denuo de eodem delicto accusari possit.

Quæst. 18. Qui sint effectus accusationis, seu quas obligationes, favores vel odia causet respectu Iudicis, accusatoris, accusati.

Quæst. 19. Accusatore non probante, vel se absentante, vel mortuo & reo interim infamato, qualiter procedere debeat Iudex.

Quæst. 20. Accusatio quibus modis cesset, seu extinguatur ante latam sententiam, irrogatâque pœnam.

CAPUT II. De Denunciatione.

Quæst. 21. Quid sit denunciatio in genere.

Quæst. 22. Quotuplex sit denunciatio.

Quæst. 23. An & qualiter denunciationi Evangelicæ præmittenda monitio secreta delinquentis.

Quæst. 24. Quinam charitative denunciare possint, aut etiam ad hoc obligentur.

Quæst. 25. Quenam delicta charitative denunciari possint.

Quæst. 26. Factâ denunciatione charitative qualiter procedere debeat Superior.

Quæst. 27. An & quando Superior delicta

(A)

delicta occulta sibi charitative denunciata revelare, haustaque ex hac denunciatone scientia uti possit.

Quæst. 28. An & qualiter Prælati, Paterfamilias, Ludimagister constituere possit aliquos, qui suorum delicta observent ad charitative ea sibi denunciandum.

Quæst. 29. Qualiter charitative denunciatio in denunciando procedere debeat.

Quæst. 30. Quinam judicialiter denunciare & denunciari possint, aut non possint.

Quæst. 31. An & quinam obligentur ad denunciandum judicialiter citra præceptum Iudicis vel Superioris.

Quæst. 32. Respectu quorum delictorum sit obligatio denunciandi ea judicialiter orta ex interrogatione vel præcepto Superioris.

Quæst. 33. Quamdiu durent hæc edicta, eorumque obligatio post eorumdem promulgationem.

Quæst. 34. An denunciatoni judiciali præmittenda sit bina monitio charitativa.

Quæst. 35. Quenam requirantur ad legitime procedendum in denunciatone judiciali.

Quæst. 36. Quenam delicta judicialiter denunciari possint, vel non possint.

Quæst. 37. Coram quo fieri possit denunciatio judicialis, seu cujus sit eam admittere.

Quæst. 38. Facta denunciatone judiciali qualiter procedere possit ac debeat Iudex.

Quæst. 39. Quinam sint effectus denunciatonis judicialis.

CAPUT III.

De Inquisitione.

Quæst. 40. Inquisitio quid sit, & quotuplex.

Quæst. 41. Quinam & contra quos inquirere possint, vel non possint.

Quæst. 42. De quibus delictis inquirere possit ex officio nemine accusante aut denunciante.

Quæst. 43. Fama & infamatio quæ & quotuplex, qualem probationem faciat, & quali ipsa probatione indigeat.

Quæst. 44. An & quando infamia prærequiratur ad inquirendum generaliter.

Quæst. 45. Ad inquisitionem mixtam an & qualiter prærequiratur infamatio.

Quæst. 46. An & quando prærequiratur infamia inquirendi ad inquisitionem specialem?

Quæst. 47. Ut procedatur ad inquisitionem specialem judicialem ex fama præsertim contra Prælatum, quæ requirantur.

Quæst. 48. An & qualiter ad inquisitionem specialem requiratur, ut constet de corpore delicti.

Quæst. 49. Quenam exprimenda in interrogatione, seu inquisitione speciali, ut valeat.

Quæst. 50. Quenam proponi debeant ei, qui inquiritur, & communicari.

Quæst. 51. An & quis ordo judicialis servandus in iudicio inquisitionis specialis, ut valeat.

Quæst. 52. An inquisitus & interrogatus teneatur dicere veritatem, aut liceat eum inducere blandis verbis, aliisque mediis ad eam dicendam, & num eidem imponi possit iuramentum de dicenda veritate, & quid, si perjurium committat.

Quæst. 53. Num in inquisitione speciali interrogari possit de sociis.

Quæst. 54. In quo loco & quibus sumptibus facienda inquisitio.

Quæst. 55. An & qualiter cesset inquisitio per supervenientem accusationem.

Quæst. 56. An & qualiter validetur inquisitio inepta per confessionem rei.

Quæst. 57. Quæ pœnâ puniatur delictum detectum & probatum viâ inquisitionis.

Quæst. 58. An & qualiter procedendum non servato juris ordine in delictis & malefactoribus notoriis.

Quæst. 59. An præter hos jam declaratos modos deducendi crimina in iudicium sint & alii, & qui illi.

Quæst. 60. Qualiter procedatur in delictis in flagrante comprehensis.

TITULUS II.

De Calumniatoribus.

Quæst. 61. Calumniatio quid sit & quotuplex.

Quæst. 62. Quenam in specie sint præsumptiones ejusmodi.

Quæst. 63. Num causa jam enumerata liberent quoque accusatorem deficientem in probatione ab actione injuriarum.

Quæst. 64. Quenam sint pœnæ falso accusantis aut denunciantis, quem justa aliqua excusatio à dolo & animo calumniandi non excusat.

Quæst. 65. An & aliis modis quam calumniose accusando delinquant accusatores.

Quæst. 66. Qualiter punienda prævaricatio & tergiversatio.

Quæst. 67. Tergiversationis pœnæ qualiter

liter evitentur abolitione, quid ea sit & quotuplex, qualiter, à quibus & pro quibus concedatur, quis ejus effectus.

TITULUS III.

De Simonia, & ne aliquid pro spiritualibus exigatur & promittatur.

CAPUT I.

De Simoniæ Origine, Natura & Varietate.

Quæst. 68. Simonia unde sic dicta, quid sit, seu qualiter definiatur.

Quæst. 69. Qualem malitiam continet Simonia, & in specie, num à mortali excuset parvitas materiæ.

Quæst. 70. Qualiter Simonia dividatur in eam, quæ est juris divini, & quæ est juris ecclesiastici.

Quæst. 71. Qualiter Simonia dividatur in mentalem, conventionalem & realem, & quæ singularum natura.

CAPUT II.

De materia Simoniæ, merce nimirum, quæ datur, & pretio, pro quo datur spirituale.

Quæst. 72. Quæ veniant in Simonia nomine mercis & pretii, & hoc quotuplex.

Quæst. 73. Qualiter committatur Simonia circumnere & intrinsecè spiritualia, puta gratiam, Sacramenta & Sacramentalia.

Quæst. 74. An & qualiter committatur Simonia dando vel exigendo quid temporale per modum stipendii pro administratione Sacramentorum & Sacramentalium, & aliorum actuum spiritualium præstatione.

Quæst. 75. Quid sit speciale circa temporale, tanquam stipendium pro legendis missis.

Quæst. 76. An & qualiter potestas jurisdictionis, seu jurisdictio ecclesiastica tam respectu fori interni, quam externi, uti & jurisdictio temporalis sit materia Simoniæ.

Quæst. 77. An & qualiter committatur Simonia exercendo vel omittendo actus jurisdictionis ecclesiasticæ, & in specie absolvendo, dispensando, assistendo matrimonii &c.

Quæst. 78. An Simoniacum sit dare & recipere temporale tanquam pretium pro præstito aut præstando patrocinio, etiam ferendo testimonio in causis spiritualibus.

Quæst. 79. An Simoniacum sit pro compensanda intercessione impensa ad obtinendum alteri beneficium, ordinem, dispensationem, similemve gratiam spiritualement dare quid temporale.

Quæst. 80. An Simoniacum sit pro precibus aut virtutis exercitio, aliòve bono opere supernaturali exigere, aut dare temporale, aut etiam sub spe obtinendi temporale orationes offerre.

Quæst. 81. An Simoniacum sit pro ingressu & receptione in Religionem exigere, aut recipere temporale quid.

Quæst. 82. Qualiter in concessione sepulture committatur vel non committatur Simonia.

Quæst. 83. An & qualiter committatur Simonia in doctore & promotione ad doctoratum & magisterium.

Quæst. 84. Donationes gratiæ an & qualiter sint materia Simoniæ.

Quæst. 85. An & qualiter circa jus percipiendi decimas ecclesiasticas committatur, aut non committatur Simonia.

CAPUT III.

Qualiter Simonia committatur in materia beneficii.

Quæst. 86. Qualiter committatur circa jus patronatus.

Quæst. 87. An & qualiter in præsentatione ad beneficia committatur Simonia.

Quæst. 88. Qualiter committatur vel non committatur Simonia in electione & postulatione.

Quæst. 89. An & qualiter committatur Simonia in collatione beneficiorum.

Quæst. 90. An & qualiter committatur Simonia in permutatione beneficiorum.

Quæst. 91. Qualiter Simonia committatur in reservatione, cessione & translatione pensionum.

Quæst. 92. An & qualiter committatur Simonia in resignatione beneficiorum.

Quæst. 93. An Simoniacum sit dare temporale quid ad redimendam vexam, ortam circa consecutionem vel possessionem beneficii.

Quæst. 94. An Simoniacum sit ab eo, qui de novo receptus in Canonicum pro vel in admissione in possessionem Canonicius vel beneficii, vel ad perceptionem distributionum antè vel post exigere, vel solvi quid temporale, v. g. pecuniam aliquam, vel partem fructuum primi anni, prandium vel convivium & similia pro Canonicis vel beneficiatis illius Ecclesiæ.

CAPUT IV.

De Amissione, Dimissione, Vacazione Beneficiorum simoniace obtentorum, & Poenis Simoniacorum.

Quest. 95. An & qualiter Simonia commissa in resignatione præjudicet resignanti, aut etiam commissa ab uno ex resignantibus noceat alteri ignorantibus.

Quest. 96. An & qualiter & cui restituendum pretium acceptum in resignatione & collatione beneficiorum.

Quest. 97. An & qualiter simoniace provisus de beneficio teneatur illud dimittere.

Quest. 98. An ob Simoniam vacet beneficium, & reservetur Papa.

Quest. 99. Simonia qualiter constare debeat, aut ea quomodo probetur in Ordine ad incurrendas poenas.

Quest. 100. An & qualiter ob Simoniam mentalem & confidentialem infligatur privatio beneficiorum.

Quest. 101. An & qualiter vacent beneficia ob Simoniam confidentialem.

Quest. 102. An & qualiter de Simonia (& in specie de confidentiali) constare debeat, eaque probari in Ordine ad eam puniendam, impetrandumque beneficium, circa quod commissa.

Quest. 103. An & qualiter ob Simoniam mentalem, & conventionalem realem infligantur privatio beneficiorum, aliaque poene.

Quest. 104. Ob Simoniam confidentialem qualiter inducantur privatio beneficiorum, aliaque poene.

Quest. 105. Quae poene incurrantur propter commissam Simoniam realem circa beneficia ecclesiastica.

Quest. 106. Quae poene Simoniae in casu, quo quis beneficium obtinuit per Simoniam ab alio commissam.

Quest. 107. Quae poene Simoniae commissae circa susceptionem & collationem Ordinum.

Quest. 108. Quae poene in jure statuta contra Simoniam admissam in Religionis ingressu.

Quest. 109. Quis sit Iudex competens in crimine Simoniae.

Quest. 110. Quisnam possit esse accusator & testis in hoc crimine.

Quest. 111. Quinam absolvere possint ab excommunicatione, suspensione & depositione incursum ob Simoniam.

Quest. 112. Quis tollere possit inhabilitatem Simoniaci ad retinendum, vel denuo obtinendum beneficium simoniace obtentum.

Quest. 113. Quis absolvere possit ab interdicto ingrediendi Ecclesiam incursum a simoniace ordinante.

Quest. 114. An & ex quibus causis Papa dispensare soleat in poenis Simoniae.

Quest. 115. An hoc ipso, quod Papa inhabili conferat beneficium, censeatur cum illo dispensare.

Quest. 116. Quò recurrendum pro petenda & obtinenda absolutione & dispensatione a poenis Simoniae, & qualiter concipienda supplicatio.

Quest. 117. Quae forma servanda in ipsa absolutione & dispensatione, ejusque executione.

TITULUS IV.

Ne Praelati Vices suas vel Ecclesias sub annuo censu aliis relinquunt.

Quest. 118. An & qualiter Praelati vices suas vel Ecclesias sub annuo censu aliis relinquere possint.

Quest. 119. Num possessiones, redditus Ecclesiae, fructusque beneficiorum pro annuo censu elocari possint.

Quest. 120. Quae poena constituta contra dictam prohibitionem concedentibus & recipientibus jurisdictionem exercendam pro pretio, seu annuo censu ejusve exercitium.

Quest. 121. Qualiter Papa sine Simonia exigat & recipiat annatas.

TITULUS V.

De Magistris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi.

Quest. 122. Litteratorum gradus quotuplices sint, & quid singuli important.

Quest. 123. Penes quos sit hos gradus litterarios decernendi & conferendi potestas.

Quest. 124. Qualiter & quale promotioni ad dictos gradus præmittendum examen.

Quest. 125. An & quibus privilegiis fruuntur Magistri, seu Doctores & Licentiati, vel etiam studentes his facultatibus.

Quest. 126. Quis inter Doctores ordo quo ad præcedentiam in situ, in sessione, in congressibus, latione suffragiorum &c. servandus.

Quest. 127. Num illicitum & simoniacum sit dare, vel exigere aut recipere aliquid pro datione licentiae docendi.

Quest. 128. Num illicitum sit & simonia.

moniacum pro ipsa doctore & officio do-
cendi recipere stipendium pecuniarium.

TITULUS VI.

De Judæis & Saracenis, &
eorum servis.

Quaest. 129. Judæi & Saraceni qui sint,
& unde dicantur.

Quaest. 130. Num Judæi licite in lo-
cis Christianorum à Principibus Christia-
nis recipiantur, receptique tolerantur, &
Synagogas suas habeant.

Quaest. 131. Qualis communicatio cum
Judæis prohibita sit Christianis.

Quaest. 132. An & qualiter liceat Ju-
dæis habere servum, vel mancipium Chri-
stianum.

Quaest. 133. Num prohibitum Chri-
stianis feminis, esse obstetrices & nutrices
infantium Judæorum.

Quaest. 134. An liceat Christianis ven-
dendo, emendo contractus celebrare cum
Judæis.

Quaest. 135. Num Judæi fungi possint
officio publico, & capaces sint Jurisdictio-
nis inter Christianos, & quid de hoc quo
ad Neophytos.

Quaest. 136. Num Judæi possint esse
legatarii, & institui hæredes à Chri-
stianis.

Quaest. 137. Num Judæus inter Chri-
stianos habere possit bona stabilia.

Quaest. 138. An instituire possint actio-
nes, & coram quo.

Quaest. 139. An filius Judæi conver-
sus & baptizatus succedat patri in bonis
jure hæreditario.

Quaest. 140. Num licite Judæorum
Cemiteria violari possint, & quæ ea vio-
lantium pœna.

Quaest. 141. Num Principes Christia-
ni subjectos sibi Judæos, Saracenos, aliòs-
que infideles cogere possint ad fidem vel
baptismum, aut eorum infantes iisdem in-
vitis curare baptizari.

Quaest. 142. An & qualiter Judæi ha-
bitum distinctum à Christianis ferre te-
neantur, & ritus suos servare permit-
tantur.

Quaest. 143. Num liceat Judæis exer-
cere usuras.

Quaest. 144. An & sub quibus pœnis
prohibitum Christianis deferre arma,
aliasque merces Saracenis.

Quaest. 145. An licitum sit Judæis non
subditis, aliisque infidelibus ob solam in-
fidelitatem aut idololatriam inferre bel-
lum, eosque spoliare terris & possessioni-
bus suis, & e contra fœdus cum illis
inire.

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

Quaest. 146. A quo Judæi & delin-
quentes possint ac debeant puniri.

Quaest. 147. Utrum Judæi, aliique in-
fideles confugientes ad Ecclesias gaudeant
immunitate Asyli.

TITULUS VII.

De Hæreticis.

CAPUT I.

De Hæresi & Hæreticis, eorumque
credentibus, receptoribus,
fautoribus.

Quaest. 148. Hæresis unde dicta, & quid
sit.

Quaest. 149. An dissentiens speciali re-
velationi sit Hæreticus punibilis ab Ec-
clesia.

Quaest. 150. An solo verbo aut facto
dissentiens, interius verò verum retinens,
sit Hæreticus punibilis ab Ecclesia.

Quaest. 151. Num Hæreticus sit tenens
verum, dum putat, esse illud contra fidem.

Quaest. 152. Quotuplex sit Hæresis.

Quaest. 153. An & qualiter prohibi-
tum communicare cum Hæreticis.

Quaest. 154. An, quibus & quando li-
ceat Catholicis disputare cum Hæreticis.

Quaest. 155. An & qualiter tolerandi
Hæretici, iisque concedendum Religionis
sue liberum exercitium.

Quaest. 156. An & qualiter Princi-
pes Catholici possint ad bellum gerendum,
aut quod de facto geritur, fœdus inire
cum Hæreticis, aliisque infidelibus, de
prebendo iis auxilio, contra alios Princi-
pes, præsertim Catholicos.

Quaest. 157. Nomine librorum Hære-
ticorum qui veniant, & an & qualiter
eorum impressio, lectio, retentio, defensio
sit prohibita.

Quaest. 158. Quid sentiendum de Bul-
la Cœne, num in ordine ad prohibitionem
& censuras in libris jam enumeratis con-
tentas sit ubique in rigore recepta.

Quaest. 159. Quinam dicantur cre-
dentes, receptatores, fautores Hæreti-
corum.

CAPUT II.

De Pœnis ecclesiasticis & tempo-
ralibus Hæreticorum.

Quaest. 160. An & quæ Hæresis incur-
rat pœnas ecclesiasticas jure canoni-
co statutas.

Quaest. 161. In specie an & qualiter
ob Hæresin incurratur excommunicatio ab
Hæreticis & credentibus, receptoribus,
fautoribus eorundem.

(B)

Quaest.

Quaest. 162. An & qualiter ob Hæresin, Hæreticorumque fautoriam, receptionem, defensionem incurratur irregularitas.

Quaest. 163. Num Hæretici, eorumque credentes, fautores priventur officiis & beneficiis ecclesiasticis ante Hæresin legitime obtentis.

Quaest. 164. An igitur etiam Clericus lapsus in Hæresin, & mox sincere conversus sit privandus officiis & beneficiis.

Quaest. 165. Quid sentiendum de filiis & nepotibus Hæreticorum, eorumque credentium, receptatorum, fautorum &c. quò ad irregularitatem ad Ordines, tam ad obtinenda, quàm retinenda beneficia, & officia ecclesiastica.

Quaest. 166. An & qualiter incurrant infamiam Hæretici, credentes, fautores, receptores & filii eorum.

Quaest. 167. An & quando Hæretici, eorum credentes, receptores priventur sepulturâ ecclesiasticâ, & quæ pœnæ sepelientium illos.

Quaest. 168. Degradatio Hæreticorum quid sit, coram & à quibus qualiterque infligenda ob Hæresin, & qualiter evitanda.

Quaest. 169. Quæ pœna ecclesiastica statuta de Hæresi suspectis.

Quaest. 170. An quoque de jure civili incurrant infamiam & inhabilitatem ad honores & officia, & actus civiles.

Quaest. 171. An & qualiter Hæretici sint intestabiles, institui Heredes, & ab intestato succedere nequeant.

Quaest. 172. An & qualiter confiscatio honorum sit pœna Hæreticorum, & qualiter fieri possit, & cui bona confiscata applicanda.

Quaest. 173. Quenam bona Hæreticorum obnoxia confiscationi, quenam non.

Quaest. 174. An & qualiter ob Hæresin pater privetur potestate patriâ.

Quaest. 175. Num Hæreticus privetur dominio servorum.

Quaest. 176. An & qualiter Hæretici priventur quoque aliis juribus & obligationibus, quibus alios sibi obstrictos habent.

Quaest. 177. An & qualiter pœna Hæreticorum sit destructio domus, in qua exercita hæreticalia.

Quaest. 178. An & qui Hæretici pœnâ pecuniariâ puniri possint.

Quaest. 179. An & quibus Hæreticis imponi possit pœna carceris.

Quaest. 180. Hæretici an & qualiter, & qui puniendi ultimo supplicio.

Quaest. 181. Num Hæretici quoque in Germania & Romano Imperio subiecti sint

pœnis temporalibus & corporalibus hæc usque enumeratis.

CAPUT III.

De Judice in causa Hæresis, modoque procedendi in ea.

Quaest. 182. An & qualiter nullus Laicus, sed solus Ecclesiasticus esse possit Iudex in causis fidei.

Quaest. 183. Quinam in specie sint Iudices in causa Hæresis.

Quaest. 184. Inquisitores fidei an, unde & qualiter, in quibus causis, & respectu quorum, & an vices suas committere possint alii, & adungere alios in consilium, sint Iudices.

Quaest. 185. An, qualiter & quando, dum in diœcesi constituti sunt Inquisitores, hi in causis Hæresis simul cum Episcopis diœcesanis, vel separatim ab iis procedere possint aut debeant, vel etiam, dum plures in provincia Inquisitores, quilibet eorum sine alio procedere possit.

Quaest. 186. Qualiter exspiret officium Inquisitoris Hæreticæ pravitatis, & qualiter Inquisitor revocari possit.

Quaest. 187. Inquisitores delinquentes a quo puniendi.

Quaest. 188. Qualiter procedendum in causa Hæresis.

Quaest. 189. An & qualiter probatio Hæresis ad condemnandum de ea aliquem requiratur.

Quaest. 190. An, qui, ad quid, quando & qualiter adhiberi possint testes ad probandum in causa Hæresis.

Quaest. 191. Quando & qualiter hi testes examinandi, eorumque testimonium publicandum, & si falsum dixerint, puniendi.

Quaest. 192. An & qualiter tortura adhiberi possit in crimine Hæresis, & qualiter eâ peractâ procedendum cum reo.

Quaest. 193. An & qualiter Inquisitores, aliique Iudices ecclesiastici tradentes Hæreticum Iudici seculari, incurrant irregularitatem.

Quaest. 194. Qualiter ab Hæretico fieri debeat abjuratio Hæresis.

Quaest. 195. An & qualiter procedendum contra Hæreticum defunctum.

Quaest. 196. Qualiter sententia ferenda in crimine Hæresis.

Quaest. 197. An, quando & ad quem in crimine Hæresis interponi & admitti possit interpellatio.

Quaest. 198. Hæreticus absolutus pro foro conscientie an & qualiter adhuc puniri possit pro foro externo.

Quaest. 199. Ab Hæresi annexaque ei
excom.

excommunicatione, an & qualiter absol-
vere possint Episcopi.

Quaest. 200. Num potestas à Trid.
concessa Episcopis, aliisque nomine illo-
rum venientibus absolvendi à casibus re-
servatis Pontifici, ac specialiter ab Hæresi
occulta, si revocata per Bullam Cæne in
clausula ultima.

Quaest. 201. Utrum Episcopi in Re-
gionibus ab urberemotioribus ob difficulta-
tem adeundi Pontificem, tuto sectari pos-
sint sententiam priorem, & absolvere Lu-
theranos & Calvinistas ab Hæresi occulta
in foro conscientie per se vel Legatos
suos jure ordinario & secuso omni privi-
legio.

Quaest. 202. Quid possint Episcopi
quò ad absolutionem pro foro externo.

Quaest. 203. Quid possint Inquisito-
res quò ad absolvendum ab Hæresi.

Quaest. 204. Quid vi Privilegii Apo-
stolici circa absolutionem ab Hæresi possint
Religiosi, & in specie Societatis Jesu, &
vi concessi Jubilei aliis quicumque Confes-
sarii approbati.

Quaest. 205. Quinam & quibus con-
ditionibus absolvere possint ab Hæresi pro
articulo mortis.

TITULUS VIII.

De Schismaticis & Ordina- tis ab eis.

Quaest. 206. Schisma quid sit & quo-
tuplex.

Quaest. 207. Quenam sint pœnæ Schi-
smaticorum.

Quaest. 208. Num Ordinationes à Schi-
smaticis factæ, aliique actus & gesta per
eos sint valida, & quam pœnam juris in-
currant, qui Ordines ab iis receperunt.

TITULUS IX.

De Apostatis & Reiteranti- bus Baptisma.

Quaest. 209. Apostasia quid & quo-
tuplex.

Quaest. 210. Quenam sint pœnæ Apo-
statarum.

Quaest. 211. Quinam intelligantur
hic per rebaptizantes, seu iterantes Ba-
ptisma.

Quaest. 212. Quæ pœna rebaptizan-
tium, & scienter rebaptizatorum.

Quaest. 213. Num dictam irregulari-
tatem incurrat iterato scienter conferens
alicui Sacramentum Confirmationis, aut
illud suscipiens.

TITULUS X.

De his, qui filios occiderunt.

Quaest. 214. Quinam veniant hoc ti-
tulo.

Quaest. 215. Quenam pœna parrici-
dii.

Quaest. 216. Quid sit circa infantes,
qui mortui reperiuntur cum patre & ma-
tre cubantes in eodem lecto.

Quaest. 217. Quæ specialiter statutæ
pœnæ procurantibus abortum.

TITULUS XI.

De Infantibus & Languidis expositis.

Quaest. 218. Quinam hic intelligen-
tur per Infantes & Languidos ex-
positos.

Quaest. 219. An & quando peccent,
aut non peccent, qui Infantes exponunt.

Quaest. 220. Quæ pœna exponentium
Infantes.

Quaest. 221. A quo alimentandi &
educandi Infantes expositi, quorum pa-
rentes ignorantur? & quid juris aut on-
eris accrescat ex obligatione vel charitate
expositum assumentibus & educantibus.

Quaest. 222. Utrum Infantes expositi,
quorum parentes non agnoscuntur, habendi
sint pro legitimis.

TITULUS XII.

De Homicidio Voluntario & Casuali.

CAPUT I.

De Homicidio in genere, & in spe- cie de pœnis homicidii injusti.

Quaest. 223. Homicidium quid sit.

Quaest. 224. Quotuplex sit Homi-
cidium.

Quaest. 225. Quenam pœna statuta
Homicidio injusto.

Quaest. 226. An injuste mandans ali-
quem occidi incurrat irregularitatem,
aliasque pœnas statutas Homicidis.

Quaest. 227. An & qualiter consulens
seu suadens Homicidium injustum, consen-
tens in illud, vel approbans illud, aut ra-
tiahabens incurrat irregularitatem, alias-
que pœnas Homicidii.

Quaest. 228. An & qualiter cooperan-
tes ad Homicidium præstando opem occiso-
ri incurrant irregularitatem, ordinarias-
que pœnas Homicidii.

Quaest. 229. Utrum non impediens Ho-
micidium, dum potest ac debet, incurrat
irregularitatem.

(B) 2

CAPUT

CAPUT II.

De homicidio casuali & deliberato injusto & necessario ad sui defensionem.

Quaest. 230. An & quando ex homicidio casuali incurrantur irregularitates aliaque poena.

Quaest. 231. Num ob homicidium casuale secutum ex opere illicito inducatur irregularitas aliaque poena juris, dum debita diligentia non omissa.

Quaest. 232. An & qualiter in dubio commissi homicidii quis censendus irregularis.

Quaest. 233. Num liceat interficere iniquum accusatorem, falsos testes, à quibus imminet falsa accusatio & testificatio, & Judicem, à quo pronuntianda injusta sententia.

Quaest. 234. Num occidens aggressorem, quem prius iniquè ad aggrediendum incitavit, fiat irregularis.

Quaest. 235. Quodnam propriè & specialiter hic dicatur deliberatum homicidium.

Quaest. 236. An & qualiter specialiter puniantur rei homicidii deliberati, & num excludantur ab asylo locorum sacrorum.

Quaest. 237. Ex insidiis patratum homicidium quod sit, quas poenas incurrat, & num defendatur asylo.

Quaest. 238. Homicidium proditorium quid, & quotuplex, & num privet immunitate asyli.

Quaest. 239. Homicidium assassinum quodnam dicatur, & quae poene praeter privationem immunitatis ecclesiasticae ei statuta.

Quaest. 240. An ob homicidium factum ad defensionem propriae vitae & membrorum incurratur irregularitas.

Quaest. 241. An etiam pro defensione vitae & membrorum parentum, prolium, fratrum conjunctorum imò & extraneorum innocentium liceat injustum aggressorem occidere cum moderamine inculpatae tutelae.

Quaest. 242. An licitum sit ad defensionem proprii honoris & famae, dum caliter salvari nequit, injustum illius invasorem occidere vel mutilare, & exinde non contrahatur irregularitas.

Quaest. 243. Num licitum sit ob defensionem honorum temporalium occidere injustum illorum invasorem, idque fiat absque eo, quod incurratur irregularitas.

CAPUT III.

De homicidio justo & licito privata aut publica auctoritate commisso & irregularitate inde proveniente.

Quaest. 244. An & à quo justè & licitè occidi possit adulter.

Quaest. 245. Num & quando licitum sit occidere bannitum.

Quaest. 246. Num liceat bannito se defendere contra aggressorem suum.

Quaest. 247. Num licitum bannitum occidere proditorie.

Quaest. 248. Num valeat alicubi indultum statutum impune offendendi & occidendi bannitos.

Quaest. 249. Num occidens, quem ignorabat bannitum, gaudeat beneficio talis statuti.

Quaest. 250. An & qualiter licitum sit occidere.

Quaest. 251. Qualiter contrahatur irregularitas ex homicidio commisso in bello.

Quaest. 252. An & qualem potestatem seu jus habeat ad occidendum subditum respublica seu magistratus.

Quaest. 253. An & qui cooperantes ad mortem justam rei incurrant irregularitatem.

Quaest. 254. An & qualiter accusator criminis contrahat irregularitatem.

Quaest. 255. An & quando testes in causa sanguinis fiant irregulares.

Quaest. 256. An & quando Advocatus in causa sanguinis fiat irregularis.

Quaest. 257. An & qualiter Notarii, aliique qui sententiam sanguinis scribunt, subscribunt, subsignant, legunt, publicant, item executores sententiae & justitiae ministri sint irregulares.

Quaest. 258. Num clerici interessendo ultimo supplicio rei illud purè spectandi gratia fiant irregulares, aut peccent.

Quaest. 259. An & quando Judices, Assessores, Consultores similesque ferendo aut proferendo sententiam mortis aut mutilationis incurrant irregularitatem.

Quaest. 260. Quid sit de contrahenda irregularitate circa Theologos, Canonistas, Legistas, Confessarium, aliosque interrogatos à Judice super causa sanguinis.

Quaest. 261. Quid sit circa Confessarium negantem suam alicui nolenti condemnare absolutionem, vel etiam obligantem poenitentem ad fatendum crimen in judicio.

Quaest. 262. Ex qua mutilatione oritur irregularitas.

Quaest. 263. Quid Papa possit circa dispensationem

dispensandum in irregularitate proveniente ex homicidio vel mutilatione.

Quaest. 264. Quid possit vel non possit Episcopus circa dispensandum ab hac irregularitate.

Quaest. 265. Quinam inferiores Episcopo dispensare possint in irregularitate orta ex homicidio & mutilatione.

TITULUS XIII.

De Torneamentis.

Quaest. 266. Torneamenta quid sint & quotuplicia.

Quaest. 267. An & quanam torneamenta prohibita.

Quaest. 268. Quanam poenae statutae exercentibus torneamenta.

TITULUS XIV.

De Clericis pugnantis in duello.

Quaest. 269. Quid & quotuplex sit duellum.

Quaest. 270. An & qualia duella illicita sint.

Quaest. 271. In quibus casibus licitum sit, & honestetur duellum.

Quaest. 272. Quae poenae illicitè duellantibus jure civili statutae.

Quaest. 273. Quae poenae jure canonico statutae tam praestantibus favorem, auxiliium, consilium, praesentiam duellantibus quam per se ipsos congregantibus.

Quaest. 274. Quae poenae specialiter statutae clericis duellantibus.

TITULUS XV.

De Sagittariis.

Quaest. 275. Quinam intelligantur hic nomine Sagittariorum, & quid jura circa illos statuant.

TITULUS XVI.

De Adulterio & Stupro.

CAPUT I.

De Adulterio.

Quaest. 276. Adulterium improprie & proprie quid sit & quotuplex.

Quaest. 277. Conjuges facto divortio an & quando committunt adulterium.

Quaest. 278. An & quando committatur adulterium cum sponsa alterius.

Quaest. 279. Quinam, & quo ordine admittantur ad accusationem adulterii.

Quaest. 280. An quoque & qualiter adulterium mariti accusare possit uxor.

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

Quaest. 281. Quinam accusari possint de adulterio.

Quaest. 282. Intra quod tempus accusatio adulterii instituenda.

Quaest. 283. Quisnam sit Judex competens in causa adulterii.

Quaest. 284. Qualiter Judex in causa adulterii procedere possit, & qualiter finito uno judicio ad aliud procedi possit.

Quaest. 285. Qualis requiratur & sufficiat probatio ad condemnandum reum adulterii.

Quaest. 286. Quae poenae criminales statutae adulterio.

Quaest. 287. Quae poenae civiles constitutae contra adulteros.

Quaest. 288. An & qualiter mutua adulteria conjugum compensentur invicem quo ad poenas civiles.

Quaest. 289. Num praeter dictam adulteriorum compensationem sint aliae causae excusantes a poenis adulterii tam civilibus quam criminalibus.

Quaest. 290. An inter poenas adulterii fuerit aut sit occiso filiae & uxoris deprehensa in adulterio a patre vel marito.

CAPUT II.

De Stupro, aliisque criminibus carnalibus.

Quaest. 291. Quid sit stuprum & quotuplex.

Quaest. 292. Quae poenae statutae jure civili tam stupratori quam stupratae.

Quaest. 293. Quae poenae statutae stupratori jure canonico.

Quaest. 294. In quibus casibus stupratam stuprator nec ducere nec dotare teneatur.

Quaest. 295. An & quando stuprator praecise ducere cogatur a qua sub conditione promissi matrimonii impetravit copulam.

Quaest. 296. In qua quantitate & quando praestanda dos stupratae, ubi ad eam praestandam tenetur stuprator.

Quaest. 297. Qualiter procedendum, dum stuprator negat dotem debitam, aut etiam asserat se non invenisse virginem.

Quaest. 298. Quas praeterea obligationes incurrat stuprator.

Quaest. 299. Coram quo & qualiter probandum stuprum.

Quaest. 300. Quid sit incestus & inter quas personas committatur.

Quaest. 301. Quanam sint poenae incestus.

Quaest. 302. Quid sit Sacrilegium.

(C)

Quaest.

*Quaest. 303. Quenam sint poenae Sacri-
legi.*

Quaest. 304. Sodomia quid sit.

Quaest. 305. Quae poena Sodomiae.

*Quaest. 306. Quid sit bestialitas &
quae ejus poena.*

*Quaest. 307. Quid & quotuplex sit
fornicatio.*

*Quaest. 308. Fornicatio simplex an &
quo jure prohibita.*

*Quaest. 309. Quenam ergo sint poena
statutae fornicantibus.*

*Quaest. 310. Quid sit concubinatus,
quo jure prohibitus, quae ejus poena.*

TITULUS XVII.

De raptoribus, incendiariis & violatoribus ecclesiarum.

CAPUT I.

De raptu personarum & rapina rerum.

*Quaest. 311. Raptus personarum quid
sit.*

*Quaest. 312. Quenam sint poenae statu-
tae raptoribus & raptricibus jure ci-
vili.*

*Quaest. 313. Quae poenae statutae rpto-
ribus jure canonico.*

*Quaest. 314. Raptus rerum seu rapina
quid, & quotuplex.*

*Quaest. 315. Quenam poenae constitu-
tae jure civili raptoribus rerum.*

*Quaest. 316. Quae poenae iure ecclesia-
stico statutae raptoribus rerum.*

CAPUT II.

De incendiariis & violatoribus ecclesiarum.

*Quaest. 317. Quenam proprie dicauntur
& sint incendiarii.*

*Quaest. 318. Quam poenam afficiendus in-
cendiarius.*

*Quaest. 319. Si oriatur in aedibus ali-
cujus incendium, de cujus origine & au-
thoritate non constat, cujus culpa exci-
tatum praesumatur, & cui incumbat re-
paratio damni.*

*Quaest. 320. Quenam hic dicantur
proprie & stricte violatores ecclesia-
rum.*

*Quaest. 321. Quenam sint poenae vio-
latorum ecclesiarum.*

TITULUS XVIII.

De furtis.

*Quaest. 322. Quid sit furtum, & qui-
bus modis committatur.*

Quaest. 323. Quotuplex sit furtum.

*Quaest. 324. Per quos furtum commit-
tatur.*

*Quaest. 325. An & quae actiones ex fur-
to competant Domino.*

*Quaest. 326. Quae poena statutae sint ju-
re civili.*

*Quaest. 327. Quenam fures eximan-
tur a poena capitali.*

*Quaest. 328. Quenam sint poenae con-
tra fures statutae jure canonico.*

*Quaest. 329. Quenam sint poenae quo-
rundam furtorum in specie & imprimis
furti Sacrilegi.*

*Quaest. 330. Quid sit plagium, & quae
illius poena.*

*Quaest. 331. Quid sit peculatus, &
quae ejus poena.*

*Quaest. 332. Quid sit furtum de resi-
duis, & quae poena illius.*

*Quaest. 333. Quid sit abigeatus, &
quae poena illius.*

*Quaest. 334. Num fures ad declinan-
das poenas gaudeant Asyllo.*

*Quaest. 335. An, & quo jure teneatur
fur restituere ablata.*

*Quaest. 336. An res furtivae apud fu-
rem a Judice comprehensum restituenda
domino, an vero Judici, officialibus &
ministeris justitiae aut fisco obveniant.*

*Quaest. 337. An, qui & qualiter edere
possint decretum generale, ut res furtivae
dominis restituantur.*

TITULUS XIX.

De Usuris.

CAPUT I.

De natura, divisione usurae, deque malitia & prohibitione usurae proprie dictae.

*Quaest. 338. Usura quotupliciter su-
matur, & qualiter dividatur & definitur.*

*Quaest. 339. Usurae proprie tales seu
lucratoriae an & quo jure prohibitae.*

*Quaest. 340. An, & qualiter usurae lu-
cratoriae jure civili sint prohibitae.*

*Quaest. 341. An non saltem usurae li-
cite exiguntur & accipi possunt ob favorem
causae pie saltem dispensative.*

*Quaest. 342. Num legislator aliquis su-
premus civilis per legem universalem no-
vam vel alius Princeps per statutum lo-
cale in suo territorio possit usuras reddere
licitas.*

*Quaest. 343. An & qualiter vi consue-
tudinis usurae proprie tales reddantur
licitae.*

Quaest.

Quaest. 344. Num usura compensatoria sit licita, sive an & qualiter mutuans ultra sortem seu rem mutuo datam exigere & recipere quid possit, imprimis ratione lucri cessantis & damni emergentis.

Quaest. 345. An ratione periculi, cui mutuum exponitur, liceat quid ultra sortem exigere.

Quaest. 346. An & quae usura moratoria seu punitoria sit licita, seu num licitum sit adjectum dationi mutui pactum de certa poena ultra sortem solvenda, si mutuarius statuto tempore non solveret mutuum.

Quaest. 347. Num usurarium sit adjectum mutuo pactum, ut res mutuata restitatur in eadem mensura & bonitate, etiamsi pretium ejus creverit tempore restitutioni praefixo.

Quaest. 348. An propter carentiam pecuniae mutuo datae vel ratione obligationis non repetendi eam certo tempore liceat aliquid ultra sortem mutuo datam exigere.

Quaest. 349. An liceat aliquid accipere ex mutuo ultra sortem proveniens ex mera benevolentia, gratitudine ac liberalitate mutuarii.

Quaest. 350. An usurarium sit absque ulla pactioe aliquid ultra sortem intendere solummodo & sperare vel etiam rogare dandum aut praestandum a mutuuario titulo benevolentiae & gratitudinis.

CAPUT II.

De usura commissa extra contractum mutui in aliis contractibus.

Quaest. 351. An & qualiter ob dilatam solutionem pretii sine usura aut injustitia res vendi possit pluris supra justum alias pretium & minoris ob praestitam in continentem solutionem.

Quaest. 352. Emere chirographum seu debitum alienum infra valorem, quem debitum secundum se habet, an & quando sit usurarium.

Quaest. 353. Quid, & quotuplex sit cambium, & num contineat usuram aut injustitiam.

Quaest. 354. Olla fortunae, ut in Germania vocatur, quid sit, & num usurarium quid, alteriusve injustitiae contineat.

Quaest. 355. Contractus antichrifeos num usurarius & illicitus.

Quaest. 356. Num & quando usurarium sit, si creditor fructus ex re oppignorata pro mutuo recipiat.

Quaest. 357. In quibus casibus non teneatur creditor fructus perceptos ex pignore computare in sortem ad vitandam usuram aut aliam injustitiam.

Quaest. 358. Montes pietatis quid sint, quae eorum leges, & num immunes ab omni usura.

Quaest. 359. An & quis census realis sit licitus aut usurarius.

Quaest. 360. An & qualiter licitus sit census personalis.

Quaest. 361. Quenam requirantur, ut contractus censualis in genere sit licitus.

CAPUT III.

De obligatione solvendi usuras, de Dominio & restitutione earum nec non de poenis & Judice earum.

Quaest. 362. An debitor ex mutuo teneatur solvere usuras lucratorias promissas, vel pactas, repeteretque solutas.

Quaest. 363. Num usurarius acquirat dominium rerum, quas per veram usuram accepit.

Quaest. 364. Num usurae reales re ipsa datae sint restituendae.

Quaest. 365. Num usura mentalis obnoxia restitutioni.

Quaest. 366. Quenam in specie restitui debeant ab usurario.

Quaest. 367. An & qualiter Judaei teneantur ad restituendas usuras.

Quaest. 368. An & qualiter cooperantes ad usuras exigendas vel solvendas teneantur eas datas restituere.

Quaest. 369. An, qui & quando haeredes teneantur restituere usuras ab usurario defuncto perceptas.

Quaest. 370. An & quibus exceptionibus usurarii repellere possint & soleant petentes restitutionem usurarum acceptarum.

Quaest. 371. Qualiter quis probandus sit usurarius manifestus.

Quaest. 372. Quenam sint poenae usurariorum.

Quaest. 373. Quis sit legitimus Iudex criminis usurae.

TITULUS XX.

De crimine Falsi.

Quest. 374. Crimen falsi quid sit, quae ad illud requirantur, & quot modis committatur.

Quest. 375. Qualiter committatur falsum dicto seu verbo.

Quest. 376. Qualiter committatur crimen falsi scripto seu scriptura.

Quest. 377. Qualiter crimen falsi committatur usu vel potius abusu.

Quest. 378. Quae poena committentium crimen falsi.

TITULUS XXI.

De Sortilegiis.

Quest. 379. Sortes seu Sortilegium quid & quotuplex.

Quest. 380. Num licitum sit uti Sortilegiis divinatoriis.

Quest. 381. An & quando liceat uti sortibus seu sortilegiis.

Quest. 382. An & in quibus licitum sit uti sortilegiis divinatoriis.

Quest. 383. An usus sortium sit illicitus in electionibus ad praelaturas, beneficia, officia ecclesiastica, litibusque circa ea obortis dirimendis.

Quest. 384. Quae poena sortilegorum, & quis Iudex competens in hoc crimine.

TITULUS XXII.

De Collusione detegenda.

Quest. 385. Collusio quid sit, circa quas causas & inter quos fiat.

Quest. 386. Quid juris sit in casu commissae collusionis.

Quest. 387. Quenam sit poena collusionis.

TITULUS XXIII.

De delictis Puerorum.

Quest. 388. An & qualiter puniantur.

Quest. 389. Num pater teneatur ex delicto filii pubertati proximi aut minoris.

TITULUS XXIV.

De Clerico Venatore.

Quest. 390. Quotuplex sit venatio & quae prohibita Clericis.

TITULUS XXV.

De Clerico percussore.

Quest. 391. An & sub quibus poenis prohibentur Clericis percutere laicum.

Quest. 392. An & qualiter superioribus ecclesiasticis tam saecularibus quam regularibus prohibitum aut permissum correctionis gratia verberibus castigare seu punire clericum subditum.

TITULUS XXVI.

De Maledicis.

Quest. 393. Quid & quotuplex sit maledictum, seu maledictio & maledicus.

Quest. 394. Quenam sint poena maledicti prout comprehendit detractionem & calumniam in privatum commissam.

Quest. 395. Quae poena maledicentis Imperatori seu Principi saeculari.

Quest. 396. Quae poena maledicentis Papae, Episcopo aut alteri Praelato ecclesiastico aut Sacerdoti.

Quest. 397. Quid & quotuplex sit blasphemia.

Quest. 398. Quenam sit poena blasphemiae de jure divino.

Quest. 399. Quenam poena blasphemiae de jure civili.

Quest. 400. Quis sit Iudex competens in crimine blasphemiae.

TITULUS XXVII.

De Clerico excommunicato, deposito vel interdicto ministrante.

Quest. 401. Clerici censurati violantes censuram, qua poena afficiuntur.

Quest. 402. Utrum dubitans num sit excommunicatus nec ne, stante hoc dubio exercens actum Ordinis incurrat irregularitatem.

Quest. 403. An irregularitatem incurrat excommunicatus non vitandus vel in excommunicatione minore existens aut etiam exercens actum Ordinis minoris.

TITULUS XXVIII.

De Clerico non Ordinato ministrante.

Quest. 404. Quas poenas incurrat exercens actum ordinis, quem non habet.

Quest.

Quest. 405. Quisnam dispensare possit in irregularitate contracta per ministracionem in Ordine, quem non habebat.

TITULUS XXIX.

De Clerico per saltum promotio.

Quest. 406. Quid sit ordinari per saltum, & num Ordo per saltum colatus sit validus.

Quest. 407. Quibus pœnis subjectus, qui omiſſis inferioribus suscipit superiorem Ordinem.

Quest. 408. An & qualiter per saltum ordinatus incurrat irregularitatem.

Quest. 409. Quis possit dispensare in pœnis ob Ordines per saltum susceptos contractis.

TITULUS XXX.

De eo, qui furtivè Ordinem suscepit.

Quest. 410. Quis dicatur furtivè recipere Ordines.

Quest. 411. Utrum recipiens Ordinem furtivè ordinetur licitè & valide.

Quest. 412. Quas pœnas incurrat furtivè ordinatus.

Quest. 413. Quis dispensare possit in pœnis contractis ob Ordinem furtivè susceptum.

TITULUS XXXI.

De Excessibus Prælatorum & Subditorum.

Quest. 414. In quibus soleant Prælati ecclesiastici excedere in subditos clericos.

Quest. 415. Quinam sint excessus speciales & delicta Prælatorum Episcopo inferiorum.

Quest. 416. Quales excessus committere contra religiosos, seu qualia gravamina iis inferre quandoque soleant Prælati, Rectores, & Canonici Ecclesiarum Cathedralium aliique Ecclesiastici.

Quest. 417. Qualiter excedant Prælati tam regulares quàm sæculares violando clausuram monasteriorum.

Quest. 418. Quinam sint excessus subditorum.

Quest. 419. Qualiter excedant regulares & discando de novo monasteria, aut transferendo vel mutando antiqua.

TITULUS XXXII.

De Operis novi Nunciacione.

Quest. 420. Quid sit operis novi nunciatio, & quotuplex.

Quest. 421. A quibus fiat hæc nunciatio.

Quest. 422. Quibus fieri possit nunciatio, seu prohiberi possit opus novum.

Quest. 423. Ubi & quo tempore fieri possit & debeat nunciatio.

Quest. 424. In quibus rebus seu operibus locum habeat hæc nunciatio.

Quest. 425. Ex quibus causis fieri possit nunciatio.

Quest. 426. Quibus modis fiat nunciatio.

Quest. 427. Quis sit effectus nunciacionis novi operis.

Quest. 428. Num effectus nunciacionis sit, posse eâ factâ & spretâ, nunciatores propria autoritate violenter impedire ædificatorem, & ædificationem destruere.

Quest. 429. Quibus casibus & modis cesset nunciatio novi operis, ita ut vim & effectum non habeat.

TITULUS XXXIII.

De Privilegiis & Excessibus Privilegiatorum.

CAPUT I.

De Privilegii natura, varietate, acquisitione, communicatione.

Quest. 430. Quid sit privilegium.

Quest. 431. Qualiter differat privilegium à dispensatione.

Quest. 432. Quotuplex sit privilegium.

Quest. 433. Utrum scriptura ad substantiam privilegii sit necessaria.

Quest. 434. An ad substantiam & valorem privilegii requiratur causa illud concedendi.

Quest. 435. An & quæ requiratur promulgatio & notitia publica concessi privilegii.

Quæst. 436. An acquiri possit privilegium per legitimam præscriptam consuetudinem.

Quæst. 437. An & qualiter privilegium acquiri possit communicatione.

Quæst. 438. A quibus conferri possint privilegia.

Quæst. 439. Quid & quotuplex sit confirmatio & innovatio privilegii.

Quæst. 440. Nam aliis quam subditis concedi possint privilegia.

CAPUT II.

De Privilegiorum usu, interpretatione, extensione.

Quæst. 441. Num possit privilegiatus uti suo privilegio, in quolibet loco, etiam extra territorium concedentis.

Quæst. 442. Utrum quis teneatur uti suo privilegio.

Quæst. 443. Utrum privilegiatus uti possit suo privilegio adversus pariter privilegiatum.

Quæst. 444. Privilegium qualiter interpretandum.

Quæst. 445. An privilegium favorabile extendatur ad alios, quam qui in eo expressi sunt.

Quæst. 446. An privilegium extendatur ad casus alios vel personas, in quibus est similis vel efficacior ratio.

CAPUT III.

Quæst. 447. An & qualiter privilegium ex solo lapsu temporis, aut etiam per unum actum expiret.

Quæst. 448. An & qualiter cessante causa finali, ob quam concessum, cesset privilegium.

Quæst. 449. Pro quo tempore verificanda causa finalis privilegii & dispensationis: An nimirum tempore, quo impetratur, V. G. Romæ. An quo expeditur, seu datur executioni in partibus ab Ordinario vel Confessario.

Quæst. 450. An, & qualiter cesset privilegium aut dispensatio per renunciationem illius factam à privilegiato.

Quæst. 451. An qualiter & intra quod tempus amittatur privilegium vel dispensatio per non-usum.

Quæst. 452. An & qualiter amittantur privilegia per præscriptionem & actum privilegio contrarium.

Quæst. 453. Quantum tempus requiratur, ut amissum censeatur privilegium

ob tacitam renunciationem per actus contrarios.

Quæst. 454. Qualiter privilegium amittatur per abusum.

Quæst. 455. An & qualiter finiatur privilegium per mortem privilegiati & concedentis privilegium.

Quæst. 456. Qualiter pereunte re, cui privilegium annexum, percat privilegium.

Quæst. 457. An & qualiter privilegium amittatur per revocationem.

Quæst. 458. Qua ratione facienda revocatio privilegii vel dispensationis, ut habeat suum effectum.

Quæst. 459. An & quæ publicatio revocationis requiratur, ut privilegium revocatum censeatur.

Quæst. 460. A quo fieri possit revocatio privilegiorum gratuitorum, onerosorum, remuneratoriorum, casu quo revocabilia sunt.

Quæst. 461. Privilegia vive vocis oraculo quæ dicantur, cujus valoris, an & quæ revocata.

Quæst. 462. An & quæ privilegia regularium revocata, vel non revocata per Tridentinum.

TITULUS XXXIV.

De Purgatione Canonica.

Quæst. 463. Quid sit purgatio Canonica, & qualiter fiat.

Quæst. 464. Qui & qualiter adhibendi compurgatores in purgatione canonica.

Quæst. 465. à quo, quibus & quando indicenda purgatio canonica.

Quæst. 466. Qualiter procedendum contra infamatum de crimine negligentem se purgare canonicè ad infamiam.

Quæst. 467. Quisnam sit effectus purgationis canonice, tam legitime quam perperam facte, & quæ hujus pœne.

Quæst. 468. An, & quando accusatus semel de crimine peracta de super purgatione legitima de eodem denuo accusari possit.

TITULUS XXXV.

De Purgatione vulgari.

Quæst. 469. Quid sit purgatio vulgaris, & quotuplex olim fuerit in usu.

Quæst.

Quæst. 470. An istiusmodi modi se purgandi à crimine sint aut fuerint liciti.

Quæst. 471. Quid igitur dicendum de purgatione facta per celebrationem Missæ aut sumptionem Eucharistiæ, an olim fuerit, aut modo sit licita.

Quæst. 472. Num sententia lata ex purgatione vulgari & jure reprobata, à qua non fuit appellatum, retractari possit.

TITULUS XXXVI.

De Injuriis & damno dato.

CAPUT I.

De Injuriis.

Quæst. 473. Quid sit injuria.

Quæst. 474. Quot modis inferri possit injuria.

Quæst. 475. An, & qui pati possint injuriam mediante aliâ personâ.

Quæst. 476. An, quando & qualem actionem injuriato pariat in jura in foro externo.

Quæst. 477. Quibus injuriatis, & qualiter concedatur hæc actio civilis.

Quæst. 478. Contra quos injuriantes concedatur hæc actio.

Quæst. 479. Actio injuriarum criminalis quæ, & contra quos concedatur.

Quæst. 480. Quibus modis tollatur seu extinguatur actio injuriarum.

Quæst. 481. An & qualiter remedium hoc reformationis licitum sit & permissum.

Quæst. 482. Quenam sit pœna injuriam inferentis.

Quæst. 483. An & quando in foro conscientie possit injuriatus aut teneatur instituere vel remittere actionem injuriarum.

Quæst. 484. Libellus famosus quid sit, quæ illius causa, quis reus illius, & quæ ad eum requirantur, quis finis, effectus, pœne.

CAPUT II.

De Damno dato.

Quæst. 485. Quid intelligatur per damnum datum, de quo secunda pars hujus tit. & in jure civili l. 9. t. 2. ad Legem Aquiliam.

Quæst. 486. Quot modis damnum hoc dari seu inferri possit.

Quæst. 487. A quibus, & in quibus rebus hoc damnum detur.

Quæst. 488. An & quando quis obligetur ad compensationem damni fortuito dati.

Quæst. 489. Ex qua culpa detur obligatio reparandi damnum.

Quæst. 490. Qualis & ad quid, & cui detur actio ad damnum datum.

Quæst. 491. Repressalia quid sint, & num sint licitæ, & contra quos concepi possint.

TITULUS XXXVII.

De Pœnis.

CAPUT I.

De Pœnis in genere.

Quæst. 492. Quid & quotuplex sit pœna.

Quæst. 493. An & quæ pœne ipso jure latæ, seu per legem annexæ delicto, ante omnem sententiam Judicis, etiam declaratoriam, sint subeundæ.

Quæst. 494. An & quis Judex minuire vel augere possit pœnam ordinariam seu à jure latam aut etiam arbitriariam.

Quæst. 495. Num pœna arbitraria extendere se possit ad pœnam mortis.

Quæst. 496. An & in quos præter fontes pœnæ cadant, extendantque se etiam ad bruta & res inanimatas.

Quæst. 497. Ubinam & quo tempore executio pœnarum faciendâ.

Quæst. 498. Qualiter pœnæ morte rei, præscriptione & aggratiatione Principis tollantur & mitigentur.

CAPUT II.

De Pœnis Ecclesiæ in specie.

Quæst. 499. Pœnæ pecuniariæ an & quibus, & à quibus Judicibus ecclesiasticis imponi possint.

Quæst. 500. Pœnæ pecuniariæ quibus ab Episcopo aliisque Judicibus ecclesiasticis applicandæ.

Quæst. 501. An pœna confiscationis bonorum locum habeat in Clericis, & quibus bona confiscata cedant.

Quæst. 502. An torturæ subijci & pœnis corporalibus à Judicibus ecclesiasticis affici possint clerici.

- Quaest. 503. Poena carceris, detrusio-
nis in monasterium qualiter irrogari pos-
sit clericis.*
- Quaest. 504. Qualiter poena relegatio-
nis, & exilii irrogari possit clericis.*
- Quaest. 505. Infamia quid & quotu-
plex, & qualiter etiam à Clericis con-
trahatur.*
- Quaest. 506. Quinam sint infames in-
famiæ juris ex delicto alieno.*
- Quaest. 507. Quinam sint infames sen-
tentia iudicis.*
- Quaest. 508. Quinam sint effectus in-
famiæ.*
- Quaest. 509. Infamia quamdiu duret,
& qualiter aboleatur.*
- Quaest. 510. Irregularitas quid sit.*
- Quaest. 511. A quonam, & à quo jure
inducatur irregularitas, aut induci
possit.*
- Quaest. 512. Qualis debeat esse actus,
ut ex eo contrahatur irregularitas.*
- Quaest. 513. Specialis an & qualiter
inducatur irregularitas per actum, de
quo dubitatur, num sit obnoxius irregu-
laritati.*
- Quaest. 514. Num irregularitas in-
curratur ab ignorante eam annexam de-
licto.*
- Quaest. 515. Ex quibus delictis & qua-
liter oriatur ab irregularitas.*
- Quaest. 516. An & qualiter circa de-
lictum ex defectu lenitatis, sive ex officio
incurratur irregularitas.*
- Quaest. 517. An & qualiter irregula-
ritas inducatur ex defectu natalium, &
quis in ea dispensare possit.*
- Quaest. 518. Quinam irregulares sint
ex defectu corporis, & quis possit in ea
irregularitate dispensare.*
- Quaest. 519. An & qualiter ex defe-
ctu anime, etatis, libertatis, ex defe-
ctu sacramenti seu bigamie, item ex de-
fectu perfectæ lenitatis irregularitas in-
curratur.*
- Quaest. 520. Quinam sint effectus ir-
regularitatis.*
- Quaest. 521. Qualiter tollatur irregu-
laritas.*
- Quaest. 522. Privatio numerata inter
poenas ecclesiasticas quid sit, & quali-
ter incurratur, quisque ejus effectus.*
- Quaest. 523. Depositio quid & quo-
tuplex.*
- Quaest. 524. Num depositus simpliciter
& absolutè privetur privilegio clericali
fori & canonis.*
- Quaest. 525. An & quando Episcopus
in poena depositionis dispensare possit.*
- Quaest. 526. Crimina, ob quæ Cleri-
cus in perpetuum deponi potest, quanam
sint.*
- Quaest. 527. Quid & quotuplex sit
degradatio.*
- Quaest. 528. A quibus fiat degrada-
tio.*
- Quaest. 529. Quis modus, seu quæ for-
ma & solemnitates observanda in actuali
degradatione.*
- Quaest. 530. Quæ crimina actuali de-
gradationi & traditioni curiæ seculari
sint obnoxia.*
- Quaest. 531. An & à quo degradatus
restitui possit.*

TITULUS XXXVIII.

De Poenitentiis & Remis-
sionibus.

*Quaest. 532. Poenitentia pro quo hic
supponat, & quotupliciter su-
matur.*

*Quaest. 533. Quanam sit poenitentia
occidentis presbyterum.*

*Quaest. 534. Quæ poenitentia indicen-
da illi, qui defendendo libertatem suam
vel Ecclesiam occidit alium, dum excessit
modum.*

*Quaest. 535. Quanam sit poenitentia
frangentium sigillum Sacramentale, &
quæ ad subeundam illam requiran-
tur.*

*Quaest. 536. Quis sit Judex in causa
violati sigilli, qualiter procedere debeat,
& qualiter probandum hoc crimen in
ordine ad poenitentiam publicam pro eo
infligendam.*

*Quaest. 537. Indulgentia quid & quo-
tuplex.*

*Quaest. 538. Quinam possint indul-
gentias concedere.*

*Quaest. 539. Num consuetudine legiti-
mè præscripta inferiores Episcopo Præ-
lati acquirere possint potestatem dandi in-
dulgentias.*

*Quaest. 540. Ubi & quibus indulgen-
tiæ concedi possunt.*

Quaest.

Quæst. 541. Quæ conditiones requirantur in lucrato indulgentias.

Quæst. 542. Num uno eodémque tempore diversis actibus, quorum singulis diversæ indulgentiæ concessæ, lucrari quis possit indulgentias.

Quæst. 543. Num eadem indulgentia repetita eodem opere obtineri possit.

Quæst. 544. Num, qui opus injunctum exequitur lepidè seu remissè, vel ex aliqua circumstantia vitiatum, minus consequatur indulgentiæ, quam qui illud exequitur omnino honestè & ferventer.

Quæst. 545. An, dum indulgentia concessa iis, qui contriti & confessi ecclesiam aliquam visitaverint, requiratur confessio actualis.

Quæst. 546. Jubilæi nomen & initium unde, in quo differat ab indulgentia plenaria, & qualiter definiendum.

Quæst. 547. Quænam in specie opera præscripta sint volentibus lucrari indulgentias.

Quæst. 548. Num opera præscripta una eodémque hebdomade, aut etiam uno eodémque loco peragenda.

Quæst. 549. An & qualiter durante Jubilæo indulgentiæ aliæque facultates suspendantur aut amittantur.

TITULUS XXXIX.

De Sententia Excommunicationis, Suspensionis & Interdicti.

CAPUT I.

De Censura in genere.

Quæst. 550. Quid sit censura.

Quæst. 551. Quotuplex sit censura.

Quæst. 552. Quinam in specie habeant vel non habeant potestatem ferendi censuras.

Quæst. 553. In quos censura ferri possit, aut non possit.

Quæst. 554. Ob quam causam inferri possit censura.

Quæst. 555. An & qualis præmonitio necessario præmittenda censuræ ferendæ.

Quæst. 556. Quibus de causis excusetur quis ab incurrenda censura.

Quæst. 557. Censura qualiter tollatur.

Quæst. 558. Qua forma & ritu concedatur absolutio à censura.

Quæst. 559. Quinam absolvere possint à censuris.

CAPUT II.

De Censuris in specie, Excommunicatione, Suspensione, Interdicto.

Quæst. 560. Quid & quotuplex sit excommunicatio.

Quæst. 561. Qui excommunicati vitandi, & qui non.

Quæst. 562. In quibus rebus cum excommunicandis toleratis communicare possint non excommunicati.

Quæst. 563. In quibus casibus vitari debeant excommunicati publicè & nominatim denunciati, & notorii percussores Clericorum.

Quæst. 564. An & in quibus casibus licitum communicare cum excommunicatis vitandis.

Quæst. 565. Quinam sint effectus excommunicationis majoris.

Quæst. 566. Excommunicationis minoris quis effectus.

Quæst. 567. Quid & quotuplex sit suspensio.

Quæst. 568. Suspensio quibus, & à quibus infligatur.

Quæst. 569. Quæ forma in ferenda suspensione.

Quæst. 570. An & qualiter ob culpam alienam & propriam incurratur suspensio.

Quæst. 571. Qui sint effectus suspensionis.

Quæst. 572. Quibus modis tollatur suspensio.

Quæst. 573. Quid & quotuplex sit interdictum.

Quæst. 574. Quænam & qui interdicto generaliter lato comprehendantur.

*Quæst. 575. Ad interdictum locale ser-
vandum quinam teneantur.*

*Quæst. 576. Qui sint affectus interdi-
cti, & qualiter singuli intelligendi.*

*Quæst. 577. Qualis sit obligatio ser-
vandi interdictum, & quænam illud vio-
lantium.*

TITULUS XL.

De Verborum significa-
tione.

*Quæst. 578. Quænam sint regula de
verborum significatione interpre-
tanda.*

